

Nebo kdož svět poznal
a v něm cožkoli meškal,
musí smrt' poznati,
aniž jí můž' ujíti;
malý neb veliký,
chudý i bohatý
musí jí poddán býti.

Již já se též strojím
a tobě se poroučím,
Stvořiteli svému;
přijmiž nyní duši mou,
uved' skrz anděly
do své věčné slávy,
kdež Tebe svatí chválí.

Líbiloť se Pane,
že's ráčil vykoupit mne;
nechť se také líbí,
bych moh' vjít do Tvé slávy,
nechť není darebná
smrt' Tvá přeukrutná,
kterou's měl pro člověka.

Ej, nedopouštěj mnou
vládnout ďáblu zlostnému,
nehleď na mé viny,
které jsem (v) světě činil,
ale na skroušené srdce mé,
můj Pane; nedej prosím
zahynout mně.

Rovné za mé viny
odplaty nedávej mi,
nebo člověk žádný
nemůž' býti spasený,
kteréhož souditi
anebo trestati
chceš vedle zasloužení.

Ač jsem prach, vzat (z) země,
však obraz Tvůj jsem, Pane,
rač dat mně hříšnému
vždycky viděti tvář Tvou,
nezapírej se mne,
neb's ráčil stvořit mne
k obrazu Svému, Pane!

Uved' v počet svatých,
všech věrných vyvolených,
kdežto s nimi věčně
kraluješ, a bezpečně
do kůrů andělských,
do dvorů Sionských,
dej být účastníkem jich.

Samému česť, chvála
budiž na věky vzdána,
i (s) Synem Tvým milým
také i s Duchem svatým,
všemohoucí králi,
má duše Tě chválí,
dejž jí býti (v) Tvém ráji.

974.

Z Velké.

Křesťa - ne, ted' ný - ni man - žeľ - ské ctné spó - je - ní
smrt' roz - lu - ču - je a roz - dě - lu - je.

Křesťane, ted' nyní
manželské ctné spojení
smrt' rozlučuje
a rozděluje.

Pán Bůh je byl spojil
i čas jim byl uložil,
kterýž ted' přišel,
jak sám Pán Bůh byl chtěl.